

Štvrtok 2. adventného týždňa

Mt 11,11-15

Svetlo

Povzbudiť k využitiu času adventu

Väčší? Ako väčší? Veď v škole a všade inde nás celý život učia, že Ján Krstiteľ je najväčší z prorokov. A teraz toto. A predsa je to tak. Ježiš neoblomne tvrdí:

„Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on“ (Mt 11,11).

Ako to myslel Ježiš s tou veľkosťou? Pravda je, že Ján Krstiteľ je skutočne najväčší z prorokov, a to pre svoje jedinečné postavenie v Božom kráľovstve, on uzavrel starú zmluvu a otvoril Novú. Zaslúži si, aby ho spomedzi všetkých prorokov nazvali najväčším, pretože on bol prvým poslom, o ktorom hovorí Malachiáš. A predsa Ježiš vyzdvihuje nad neho aj posledného zo svojich učeníkov. Prečo? Pretože Ježišov učeník prostredníctvom darovanej skúsenosti Jeho vykupiteľskej sily získal hlbší pohľad do podstaty Ježišovho účinkovania, než bolo dožičené Jánovi. Ale ak toto platilo už o tých, ktorí vtedy poznali Ježiša, o čo viac to dnes platí o nás, ktorým dejinami bola ešte zázračnejšie zjavená Ježišova veľkosť a sláva.

Ján Krstiteľ vedomý si svojej dôležitosti nezabudol na Boha, nestúpala mu sláva do hlavy, ale stále a čoraz pevnejšie sa vinul k Nemu. Nebol len trstinou zmietanou vo vetre, bol pevným stĺpom. Ako sme na tom my? Sme naozaj hodní označenia, aké na nás použil Kristus? Sme naozaj väčší ako Ján Krstiteľ, alebo sa len na niekoho hráme? Nezabúdajme, že aj malé svetielko dokáže prežiarit' aj tú najhustejšiu tmu.

Tak, ako na jednom koncerte. Pred rokmi sa konala prednáška s hudobným programom na oslavu výročia veľkého skladateľa. Keď po otváracom programe začali hrať prvú skladbu večera, vypli prúd. Jeden nástroj po druhom prestával hrať uprostred taktu. Ľudí sa zmocnila neistota, niektorých strach, niektorí vstali a šli hľadať východ, skĺzli a spadli na zem. Začala vznikať panika, ktosi hystericky vykrikol. V tom niekto zapálil zapaľovač. Malý plamienok svetla začal prehľadávať tmu a neistotu. Druhý zapaľovač mu pomohol, o chvíľu v hľadisku horelo niekoľko desiatok svetiel, takže usporiadatelia mohli ísť zapnúť pomocný agregát. O chvíľu sa rozsvietili lustre, hudobníci chytili nástroje a hudba odstránila posledné zvyšky nervozity.

Tma plodí strach a zúfalstvo. Tma je hriech. Svetlo budí istotu a dáva radosť. To je obraz milosti, v ktorej prichádza sám Kristus. Noc pokročila, deň sa priblížil. Deň Kristovho príchodu v tele, v milosti, k súdu.

To všetko značí Advent. My máme za sebou už takmer polovicu Adventu. Polovicu toho času, kedy sa máme pripraviť na príchod Toho, ktorý zmení svet. Ako sme ho doteraz využili? Len sa hráme, že sme, alebo sme skutočným svetlom, či svetielkom pre naše okolie. Zamyslime sa, aby sa nestalo, že Kristus príde do tmy. Buďme aspoň malým svetielkom pre našich blížnych ako bol zapaľovač v koncertnej sále, pretože aj malý plameň môže byť zdrojom veľkého svetla.

Amen.